

3.Kf.27.087/2010/10. sz. ítélet

Közbeszerzési Értesítő száma:	2010/137
Beszermzés tárgya:	
Hirdetmény típusa:	Fővárosi Ítéltőábla ítélete KÉ
Eljárás fajtája:	
Közzététel dátuma:	2010.11.19.
Iktatószám:	32263/2010
CPV Kód:	
Ajánlatkérő:	
Teljesítés helye:	
Ajánlattételi/részvételi jelentkezési határidő:	
Nyertes ajánlattevő:	
Ajánlatkérő típusa:	
Ajánlatkérő fő tevényeségi köre:	

Fővárosi Ítéltőábla ítélete

Szöveg: FŐVÁROSI ÍTÉLTŐÁBLA

3.Kf.27.087/2010/10. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltőábla a dr. Iglódi Csaba jogtanácsos (1054 Budapest, Báthori utca 12.) által képviselt Központi Szolgáltatási Főigazgatóság (1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 2-4.) felperesnek a dr. Csanádi Péter jogtanácsos által képviselt Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes oldalán a személyesen eljár Morvayné dr. Vigh Katalin a Közbeszerzések Tanácsának tagja (1054 Budapest, Alkotmány utca 5.) beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2009. november 10. napján kelt 13.K.35.170/2008/20. számú ítélete ellen a felperes 21. sorszám alatti fellebbezésére, és az alperes Kf. 3. sorszám alatti csatlakozó fellebbezésére meghozta az alábbi ÍTÉLETET

A Fővárosi Ítéltőábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, a felperes keresetét teljes egészében elutasítja, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 70.000 (hetvenezer) forint első-másodfokú perköltséget.

A fellebbezési és csatlakozó fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes a 2008. április 30-án közzétett, 2008/S 84-114178 számú részvételi felhívásával a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 124. § (2) bekezdésének d) pontja alapján hirdetmény közzétételével induló tárgyalásos központosított közbeszerzési eljárást indított a 24/2006.(IV.29.) BM-IHM-NKÖM együttes rendelet (a továbbiakban: R.), és a 335/2005.(XII.29.) Korm.r. (a továbbiakban: Korm.r.) követelményeinek megfelelő tanúsított

iratkezelési szoftverekhez kapcsolódó szolgáltatások és szoftverek beszerzésére. Két részre tette lehetővé ajánlat tételét, a II. rész az iratkezelési szoftverek beszerzése, a kibővített tanúsítással rendelkező iratkezelési szoftverek „nagyvállalati” modellje volt.

Az eredményes részvételi szakaszt követően a felperes megválaszolta a dokumentációt megvásárló ajánlattevők kérdéseit, köztük a kapcsolódó szolgáltatások körére vonatkozó 18. számú kérdést, mégpedig úgy, hogy a dokumentáció műszaki leírásban meghatározott követelményekre és a normatívák vonatkozó részeire utalt (ld. 17. válasz). Három tárgyalási fordulót tartott. A második tárgyalási forduló jegyzőkönyvében és a 2008. augusztus 28-án módosított ajánlattételi felhívásában rögzítette a megajánlott szoftver és a termék/szolgáltatás közötti közvetlen kapcsolatra vonatkozó igényét, kikötve, hogy annak hiánya az ajánlat érvénytelenségéhez vezet. A harmadik forduló után az ajánlatok az ajánlati árak kivételével nem voltak módosíthatóak. A végső ajánlatban a megajánlott termékek/szolgáltatások listáját az ajánlatkérő még az ajánlattevő jóváhagyásával sem módosíthatta. A harmadik forduló után, a mások mellett végleges ajánlatot benyújtó Montana Zrt. a felperes által megadott besoroló táblázat szerinti „alkalmazás integráció” alatt, 0290070303 klasszifikációs kód alá, nyolc szolgáltatást sorolt, ajánlatát a felperes első helyen rangsorolta.

A Közbeszerzések Tanácsának tagja által hivatalból kezdeményezett, és az alperes által kiterjesztett jogorvoslati eljárásban hozott D.483/20/2008. számú határozatában az alperes megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 1. § (1) és (2) bekezdését, valamint a 128. § (2) bekezdését, ezért a 2008. augusztus 28-i módosított ajánlattételi felhívást és a felperes azt követő döntéseit megsemmisítette, a felperest 1 millió forint bírsággal sújtotta.

Esélyegyenlőséget sértő magatartásként értékelte, hogy a felperes nem határozta meg megfelelően a közbeszerzés tárgyát, a kapcsolódó szolgáltatás pontos tartalmát, amely miatt a Montana Zrt. ajánlatának érvényessége sem volt megítélhető. Az egyenlő elbánás elvének sérelmét pedig abban látta, hogy a felperes a Montana Zrt. esetében úgy fogadott el többlet szolgáltatást, hogy a többi ajánlattevő felé ezt nem jelezte.

Az alperes határozatának bírósági felülvizsgálata, annak megváltoztatása, a jogsértés hiányának megállapítása, a kezdeményezés elutasítása iránt a felperes terjesztett elő keresetet. Állította, hogy nem sérültek az alapvető szabályok, mert a jogszabályokkal, a az országosan kiemelt termékekre vonatkozó állami normatívákról szóló 8002/2007. (11.21.) MeHVM tájékoztatóval (a továbbiakban: állami normatíva), az ezen felüli követelmények leírásával, és végül a tárgyalások során tett negatív módszerű meghatározással megadta az eljárás tárgyát képező termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó, az ajánlattételhez szükséges információkat, követelményeket. A közbeszerzés pontos tárgyának minden ettől eltérő meghatározása alulhatározottságot jelentett volna, magában rejtve annak veszélyét, hogy egyes termékeket megajánlók teljes körűen, míg mások csak hiányosan tudnak majd szolgáltatást nyújtani.

Az elsőfokú bíróság az alperes D.483/20/2008. számú határozatának a Kbt. 128. § (2) bekezdése sérelmét megállapító rendelkezését hatályon kívül helyezte, egyebekben a felperes keresetét elutasította. Egyetértett az alperessel abban, hogy a kapcsolódó szolgáltatás meghatározása túlzottan általános, leíró jellegű volt, konkrét műszaki előírást nem tartalmazott, így nem volt elvárható a megfelelő, teljes körű ajánlat készítése, amely a közbeszerzési eljárás alapelveinek sérelmét jelentette. Az alperes a Montana Zrt. részéről megajánlott többlet szolgáltatás következtében az érvénytelenség jogkövetkezményének levonására nem látott jogszerű lehetőséget, mégis az egyenlő bánásmód sérelmét megállapította, holott a jogsérelem alapja nem létezett, így ellentmondásba keveredett, ezért döntése nem volt jogszerű.

Az elsőfokú bíróság ítéletének keresetet elutasító része ellen a felperes terjesztett elő

fellebbezést a kereseti érveit tartotta fenn, egyetértve azzal a döntéssel, hogy nem sérült a Kbt. 128. § (2) bekezdése.

Az alperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, a felperes keresetének teljes egészében történő elutasítását kérte, és perköltséget igényelt. Álláspontja az volt, hogy míg a Montana Zrt. az „alkalmazás integráció” klasszifikációs kód alatt, több más szolgáltatás mellett a vírusvédelmi szolgáltatást is megjelölte, addig a többi ajánlattevők más szolgáltatási kört jelöltek meg. A felperes a Montana Zrt. ajánlatát elfogadta, de nem jelezte a többi ajánlattevő felé a többletszolgáltatási kör változtatásának lehetőségét. Fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, annak fellebbezéssel támadott részében kérte.

Az alperesi beavatkozó az alperesi érveléssel értett egyet.

A felperes fellebbezése alaptalan, az alperes csatlakozó fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályi környezetben és a rendelkezésre álló közbeszerzési dokumentumok tartalma szerint vizsgálta az alperesi határozat jogszerűségét. A Kbt. 1. § (1) és (2) bekezdése sérelmét megállapító jogi álláspontját a másodfokú bíróság az alábbi tényállás- és indokolásbeli kiegészítéssel osztja, míg a Kbt. 128. § (2) bekezdése szerinti jogsértés hiányát illetően eltérő jogkövetkeztetésre jutott:

A felperes a Kbt. 124. § (2) bekezdésének d) pontja szerinti eljárást választotta, amely eljárási forma éppen azokra a helyzetekre nézve ad megfelelő eljárási kereteket, amikor szükséges a közvetlen párbeszéd a beszerzési igény pontos meghatározásához.

Az eljárás rendje, a többfordulós tárgyalás, a tárgyalások nyomán változó ajánlattételi felhívás kialakításának lehetősége mind azt a célt szolgálja, hogy végső soron az ajánlati kötöttség keletkezésének idejére egy olyan, az ajánlattevők számára egyértelmű ajánlatkérői követelmény együttes - a beszerzési igény - alakuljon ki, amely a megfelelő ajánlattételt biztosítani tudja. Az ajánlatkérőnek ezért a beszerzés tárgyát, műszaki jellemzőit illetően azonos, kellően körülírt információval kell ellátnia az ajánlattevőket, mert ha az ajánlattevők ily módon nem kellően és egyértelműen orientáltak, elvesz az egyenlő eséllyel történő ajánlattétel lehetősége.

A „nagyvállalati” modell részt a felperes alap-, kiegészítő és opcionális termékekre és szolgáltatásokra bontotta, nemcsak iratkezelési szoftvert, hanem a szoftverrendszerekhez kapcsolódó szolgáltatásokat is beszerezni kívánt. Ennek műszaki tartalmát az R., a Korm. r. és az állami normatíva előírásaival, és a tárgyalások során körülírt módon határozta meg. A dokumentáció 16. oldalán hivatkozott arra az állami normatívára, amely a központosított közbeszerzés hatálya alá tartozó termékek és szolgáltatások hierarchikus osztályozási rendszerét állapítja meg. Az állami normatíva 0290000000 kóddal sorolja be a szoftverrendszereket és elemeit és 0290000000 kód alatt a szoftverekhez kapcsolódó szolgáltatások termékkört, ez utóbbi definiálja a kapcsolódó szolgáltatást, megadva a lehetséges általános és részletes műszaki követelményeket. A felperes a dokumentációba ugyan beemelte a beszerzés tárgya szerint alkalmazandó jogszabályokat és normatívát, az eljárása során azonban nem tette egyértelművé, hogy a konkrét beszerzési igénye az abban felsorolt termék- és szolgáltatási körhöz képest miként konkretizálódik. A szoftverekhez kapcsolódó szolgáltatások termékkört, a dokumentáció 19. oldalának IV/2/4. pontja alatt nevezte meg. A kapcsolódó szolgáltatásokra vonatkozóan négy követelményt (oktatóterem biztosítása 12 fős csoportok részére, oktatásmatika folyamat orientáltságában az alkalmazás menüpontjainak bemutatásában, saját komponens forráskódjának átadásában, az üzemeltetéshez kapcsolódó biztonsági segítség, támogatás karbantartás nyújtása) jelölt meg. Az üzemeltetéshez kapcsolódó biztonsági segítség, támogatás karbantartás nyújtása követelménnyel összefüggésben az az

értelmezési probléma merült fel, hogy a normatíva BA:0290020000 kód alatt, az üzemeltetéshez szükséges kapcsolódó szolgáltatásokként hét, konkrétan megnevezett szoftvert sorol fel. Az „oktatóterem biztosítása 12 fős csoportok részére, oktatástematika folyamat orientáltságában az alkalmazás menüpontjainak bemutatásában” szolgáltatás követelményét ahhoz mérten kellett azonosítani, hogy az állami normatíva BA:0290040000 kód alatt az oktatási szolgáltatást részletesebben nem szabályozza. A dokumentáció 19. oldalán közölt másik két elvárás az állami normatíva szerint egyértelműen nem beazonosítható. A dokumentáció 16. és 19. oldalán meghatározott ajánlatkérői elvárások összevetésekor a konzultáció során fel is merült az a kérdés, hogy 16. oldal szerinti követelmények, (azaz az állami normatíva szerinti kapcsolódó szolgáltatások) közül az ajánlatkérő csak azokat fogalmazza-e meg elvárt követelményként, amelyet a dokumentáció 19. oldalán ekként leír. A kérdés is jelzi, hogy a kapcsolódó szolgáltatásokra meghatározott követelmények és az állami normatíva szerinti szolgáltatások között nem volt olyan összhang, amely alapján egyértelművé volt volna, hogy milyen kapcsolódó szolgáltatásokat vár el az ajánlatkérő. Ezt sem a felperesi válaszok, sem a tárgyalások során tett felperesi nyilatkozatok nem egyértelműsítették. A második tárgyalási forduló jegyzőkönyvében ugyanakkor a felperes kétségtelenné tette, hogy a kapcsolódó szolgáltatásnak „közvetlennek” kell lennie. Ezt a kifejezést az állami normatíva nem alkalmazza, nem használja, nem definiálja, annak pontos meghatározása az ajánlattevői kérdések nyomán, sem a 2008. augusztus 28-i módosított ajánlattevői felhívásban, sem a 2008. szeptember 2-i ajánlatkérői válaszban nem jelent meg, holott az ajánlattevőknek kötelező volt arra nézve az ajánlattevői, a közvetlenség hiánya érvénytelenséget vont maga után. A negatív meghatározás elégtelen volt, mert a felperes azt az állami normatíva szerinti elvárásokkal nem hozta összhangba, az nem volt alkalmas a kapcsolódó szolgáltatási kör meghatározására, ezzel a felperes csak annak a feltételét teremtette meg a maga számára, hogy a „közvetlen” kapcsolódást, ekként az érvénytelenséget utóbb saját belátása szerint ítélje meg.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes az R., a Korm.r. az állami normatíva alperes által ismétlést nem igénylő módon elemzett rendelkezésre figyelemmel, és a közbeszerzési eljárás dokumentumaiban nem határozta meg a kapcsolódó szolgáltatás körét olyan pontossággal, amely elirányította volna az ajánlattevőket abban, hogy a kiemelt termékkör definíciója alatt megadott származó termékcsaládok számos termékcsaládja tekintetében milyen érvényes megajánlást tehetnek. Ez a mulasztás az esélyegyenlőség alapelvei sérelméhez vezetett.

A továbbiakban a másodfokú bíróság a Montana Zrt. ajánlatára vonatkozó alperesi megállapítások helyességét vizsgálta. A kiírás szerint tételes árajánlatot a 7. számú függelék alapján kellett tenni, az ajánlattevőknek valamennyi szolgáltatásukat be kellett sorolni, az adott besoroló kódot a tételes ajánlat valamennyi tételére esetén a táblázat megfelelő oszlopában fel kellett tüntetni. Ezt az elvárását az ajánlatkérő a 27. kérdésre adott tájékoztatásában meg is erősítette. A besoroló kódok pontos meghatározása nem volt egyértelmű az ajánlattevők számára, hiszen kérték is 2008. augusztus 15-én a kódok megfelelő összerendezését. Ehhez képest az ajánlatkérő a módosított ajánlati felhívásban is fenntartotta azt az előírást, hogy a 7. számú függelék szerint kell a tételes táblázatot kitölteni, azaz a módosított ajánlatoknak is tartalmazniuk kellett a klasszifikációs kódot.

A kapcsolódó szolgáltatások pontos tartalmának meghatározása nélkül a klasszifikációs kódoknak való megfelelés tárgyában sem lehetett állást foglalni, mert a kettő között egyenes összefüggés van. Amennyiben a kapcsolódó szolgáltatások köre pontosan és megfelelően körülírt lett volna, meghatározhatóvá válik a hozzájuk rendelt besoroló kód is, és ebben az

esetben lett volna mindkét feltétel adott az ajánlat érvényességének megítéléséhez. Helyesen jutott ezért arra a következtetésre az alperes, hogy a Montana Zrt. ajánlatának érvényessége nem ítélt meg.

Osztotta a másodfokú bíróság az alperes csatlakozó fellebbezésében foglaltakat a Kbt. 128. § (2) bekezdése sérelmét illetően, amely azzal az ajánlatkérői magatartással valósult meg, hogy a felperes úgy fogadta el a Montana Zrt. végső ajánlatában az „alkalmazás integráció” (0290070303) besoroló kód alatt megjelölt szolgáltatásokat, hogy az ilyen megajánlás lehetőségét a többi ajánlattevők számára nem biztosította.

Ezzel a.

Ezzel a tárgyalások során nem ugyanazokat a feltételeket vonatkoztatta az egyes ajánlattevők ajánlatára, ezzel sérült az egyenlő bánásmód követelménye függetlenül attól, hogy a kapcsolódó szolgáltatások körének meghatározása jogsértő volt, amelynek jogkövetkezményét az alperes levonta. A másodfokú bíróság az érvénytelenség megállapíthatóságának hiánya és a felperes fenti magatartásának jogszerűtlenné nyilvánítása között ellentmondást nem talált.

Minderre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, a felperes keresetét teljes egészében elutasította, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, az alperes fellebbezése sikerre vezetett, ezért a felperes a Pp. 78. § (1); (2) bekezdése és 79. § (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek járó - az első fokú ítélet részbeni megváltoztatása következtében - első- és másodfokú perköltség megfizetésére. Az alperesi beavatkozónak költsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja értelmében személyes illetékmentes, erre figyelemmel a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében a feljegyzett fellebbezési, csatlakozó fellebbezési illetéket az állam viseli.

Budapest, 2010. szeptember 22. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró, Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró